

ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง (UNDRIP) ว่าด้วยสิทธิในที่ดิน เขตแดน และทรัพยากร

“ที่ดินและเขตแดนที่เราอาศัยอยู่คือบรรพบุรุษของเราและเป็นสมบัติสำหรับคนรุ่นอนาคตของเรา และไม่ว่าแผนงานฟื้นฟูและการอพยพจะดีเพียงใด มันก็ไม่สามารถจะมาแทนที่ค่าพรที่เราได้รับจากที่ดินของเราได้เลย”
- เชื้อนมาปีเทลมีผลต่อชาวบ้านชาวนากา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของอินเดีย

พิธีกรรมเกี่ยวกับป่าของชนเผ่ากระแจะในภาคเหนือของประเทศไทย

ชนเผ่าพื้นเมืองมีความสัมพันธ์ทางจิตวิญญาณเป็นพิเศษกับที่ดิน เขตแดน น้ำ และทรัพยากรตามประเพณีของตนและพวกเขามีสิทธิที่จะรักษาและเสริมความเข้มแข็งให้กับความสัมพันธ์นี้
มาตรา 25

แหล่งขุดแร่ของถ่านหินเปิดในโคลอมเบีย ภูมิภาคอริสตีเดร์ ประเทศโคลอมเบีย

ชนเผ่าพื้นเมืองมีสิทธิที่จะอนุรักษ์และคุ้มครองสภาพแวดล้อมและศักยภาพทางการผลิตในที่ดินเขตแดนและทรัพยากรของตน รัฐจักต้องจัดทำและดำเนินแผนงานสนับสนุนการอนุรักษ์และคุ้มครองดังกล่าว
รัฐจักต้องให้แน่ใจว่าไม่มีการเก็บหรือทิ้งวัสดุอันตรายลงในที่ดินของชนเผ่าพื้นเมืองโดยปราศจากฉันทามติโดยอิสระล่วงหน้าและได้รับการบอกแจ้งหากเมื่อใดที่ได้รับผลจากวัสดุอันตรายจักต้องมีการดำเนินแผนงานกำกับดูแลและกู้คืนสุขภาพของชนเผ่าพื้นเมืองที่พัฒนาขึ้นโดยประชาชนที่ได้รับผลเอง
มาตรา 29

การออกเอกสารฉันทามติให้ชาวซูด มีสัน แห่งเกาะมินดาเนา ประเทศฟิลิปปินส์

ชนเผ่าพื้นเมืองมีสิทธิเป็นเจ้าของพัฒนาและควบคุมที่ดินเขตแดนและทรัพยากรที่พวกเขาได้เข้าครอบครองตามประเพณีหรือได้มาเพื่อความมุ่งหมายหลายประการรัฐจักต้องรับรองและคุ้มครองสิทธินี้ในทางกฎหมายโดยการเคารพต่อธรรมเนียมประเพณีและระบบการถือครองที่ดินการรับรองและคุ้มครองดังกล่าวจักต้องดำเนินการโดยกระบวนการที่ไม่ลำเอียงเปิดเผยและโปร่งใสและด้วยการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิผลของชนเผ่าพื้นเมือง
มาตรา 26, 27

การขุดป่าในหมู่บ้านในจังหวัดศรีสะเกษ ประเทศไทยเพื่อสร้างทางหลวง

ชนเผ่าพื้นเมืองมีสิทธิที่จะกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาที่ดินและทรัพยากรของตนรัฐจักต้องได้รับฉันทามติโดยอิสระ ล่วงหน้าและได้รับการบอกแจ้งของชนเผ่าพื้นเมืองก่อนหน้าที่จะอนุมัติโครงการใดๆที่มีผลต่อที่ดินและทรัพยากรของพวกเขาโดยเฉพาะที่เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์แร่ธาตุน้ำและทรัพยากรอื่นรัฐจักต้องให้การชดเชยอย่างเป็นธรรมในกิจกรรมดังกล่าวเหล่านั้นและดำเนินมาตรการอันเหมาะสมเพื่อบรรเทาผลกระทบในทางลบต่อสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม หรือจิต วิญญาณ
มาตรา 32

สภาพป่าของชาวพื้นเมืองในเขตป่าดงดิบภาคใต้ของประเทศไทย

รัฐจักต้องมีกลไกและกฎหมายที่มีประสิทธิผลในการป้องกันการแย่งชิงที่ดินเขตแดนและทรัพยากรและการบังคับผสมกลมกลืน หรือบ่อนทำลายวัฒนธรรมของชนเผ่าพื้นเมือง ชนเผ่าพื้นเมืองจักต้องไม่ถูกพรากจากที่ดินของตนหรือถูกอพยพโดยปราศจากฉันทามติโดยอิสระ ล่วงหน้าและได้รับการ บอกแจ้ง
เมื่อถูกแย่งชิง ชนเผ่าพื้นเมืองมีสิทธิที่จะแก้ไข โดยรวมถึงการได้รับค่าชดเชยที่เป็นธรรมในรูปของที่ดิน เขตแดน และทรัพยากรที่เท่าเทียมในคุณค่าและคุณภาพและทางเลือกที่จะกลับคืนถิ่นหากเป็นไปได้การจ่ายค่าชดเชยจักต้องมีการตัดสินใจด้วยการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิผลของพวกเขา
มาตรา 8, 10, 28

พื้นที่ปลูกและการทำเหมืองแร่ในเขตของ ประเทศบราซิล

มิให้มีกิจกรรมทางทหารใดๆเกิดขึ้นในที่ดินหรือเขตแดนของชนเผ่าพื้นเมืองโดยปราศจากฉันทามติโดยอิสระล่วงหน้าและได้รับการบอกแจ้งหรือมิฉะนั้น โดยได้รับการร้องขอจากพวกเขา
มาตรา 30

ผลิตโดย:
มูลนิธิเพื่อการประสานความร่วมมือของชนเผ่าพื้นเมืองเอเชีย (AIPP)
108 หมู่ 5 ตำบลสันพระนศร อำเภอต้นทราย
จังหวัดเชียงใหม่ 50210 ประเทศไทย

ภาพพื้นหลัง:
เด็กชายชาวซูดมีสัน แห่งเกาะมินดาเนา ประเทศฟิลิปปินส์
นางจันนิน โคมานา โอบุซกา ภูมิภาคอริสตีเดร์ ประเทศโคลอมเบีย

ถ่ายภาพโดย: Christian E. Erni และทีมงานของ AIPP

